

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE RONDE VAN FRANKRIJK

musical in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.1915

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE RONDE VAN FRANKRIJK* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/035
ISBN 978-90-385-01000

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ROLVERDELING

Mon
Wilfried, z'n zoon
Trute Scharentand
Frid de leugenaar, haar vader
Erwina
Pek
Dulle
Anneke, Wilfried's verloofde
Alma
Scarlett
Marie Jeanne
Telegrambesteller

De Ronde van Frankrijk speelt rond de jaren 1910.

(6 dames - 6 heren)

Nota van de schrijver.

De personen zijn verzonnen en iedere gelijkenis met overleden of bestaande personen is louter toeval. Enkel de gebeurtenis is echt gebeurd.

Gent, 25 mei 1970

Romain Deconinck

EERSTE BEDRIJF

OUVERTURE.

EERSTE TAFEREEL

Op d'Heuvelpuurte

Het toneel stelt een open plaats voor in een volkswijk. Links een met planken aaneengetimmerd schut. Rechts een lantarenpaal. Alles speelt zich af in de jaren 1900 - 1910. De ouverture wordt onmiddellijk gevolgd van het 'lever de rideau'. Het is 's morgensvroeg. Het toneel wordt stilaan klaar. Eén voor één komen de bewoners buiten en begroeten elkander. Alma die opkomt van fond rechts draagt een vuilnisemmer en is gevolgd van haar twee dochters: Scarlett en Marie-Jeanne, die eveneens samen een vuilnisemmer dragen. Ze gaan deze links aan het schut zetten. Trute en Frid komen op van voorplan rechts en dragen ook samen een vuilnisbak die ze ook aan het schut links zetten.

LEVER DE RIDEAU.

Na lever de rideau en opkomst van allen

ZANG

ALLEN : De goeiën dag geburen.

De morgen es weer in 't verschiet.

Ne zware dag die sta veur de boeg,

Elk wirkt van 's morgens vroeg.

Wirken tot aan ons dood, maar als geburen,

Die kennen wij nooit geen verdriet.

Al hèn wij armoe en gene cent,

Toch zijn wij steeds kontent.

Al hèn wij maar droog brood.

Couplet.

Van 's morgens vroeg te vijfve zied'ons kuissen, wrijve

Zied'ons zwieten op ons werk.

En hèn wij armoe mee heel hupe, toch die zijn wij thupe,

En es d'Heuvelpuurte stirk.

Refrein II

De goeiën dag geburen,
 De morgen es weer in 't verschiet.
 Al hèn wij armoe en gene cent,
 Toch zijn wij steeds kontent.
 Al es het juist maar droog brood.

(Na zang gaan Trute en Frid terug af voorplan rechts. Dulle en Pek gaan in stilte spreken aan de lantaren. Alma gaat even af voorplan links om terug te komen met een lege zak over de schouder en ze gaat dan bij Dulle en Pek praten. Voor aan het toneel staan van links naar rechts: Wilfried, Anneke, Scarlett en Marie-Jeanne. Alle inwoners uit d'Heuvelpuurte zijn armoedig gekleed. Enkel Anneke is als binnenmeid gekleed met een kleine cape over de schouder.)

1ste toneel

Dulle, Pek, Alma, Wilfried, Anneke, Scarlett en Marie-Jeanne. Later met Trute en Frid.

ANNEKE : (tot Wilfried. Ze spreekt West-Vlaams dialect) Schatje, nu moe'n voort, zun. 'k Zou nie girre te late komen op mijn wirk.

WILFRIED : (in komische bewondering) Potverdju ! Gelijk gij wordt er alle duzend jaar maar ene geboren ! (tot Scarlett en Marie-Jeanne) Haar ogen zijn nog maar open en ze gaat al gaan werken!

(Scarlett en Marie-Jeanne lachen. Wilfried neemt Anneke in de armen en vervolgd)

WILFRIED : 'k Zou de grootsten uil van de wereld moeten zijn moest 'k mee u nie trouwen !

ANNEKE : (verliefd glimlachend) Serieus Wilfried ?

WILFRIED : Da geloof 'k ! Potverdju, ge kunt voor ons getwees werken als we getrouwd zijn !

(Scarlett en Marie-Jeanne proesten het uit van 't lachen.)

ANNEKE : (kwaad tot Scarlett en Marie-Jeanne) Ge moet nie lachen, wee je ! Wilfried en ik hebben ons eergisteren serieus verloofd !

WILFRIED : (theatraal) Achtenveertig uren van diepe vrijage ! (in een lach uitbarstend) En 'k heb nog mijn buize niet !

(Scarlett en Marie-Jeanne lachen.)

ANNEKE : (verwonderd tot Wilfried) g' Hebt gij toch den eerste gesproken van te trouwen !

WILFRIED : (komisch teatraal) Da geloof 'k ! 't Is al jaren mijne droom geweest ! (over voorbij Anneke, steeds als voren) Mag 'k ulder veure stellen ? Meneer en madam Wilfried De Coster ! Vader en moeder van ne hele nest mee kleine kinderen ! (doet kindergeschrei na) Bèèèè ! (buigt zich en dreigt met de hand als tot een klein kind) Wilde uw smoel houden als uw vader spreekt, snotneuze ! (weer in z'n vorige houding, komt aldus tussen Scarlett en Marie-Jeanne, terwijl hij de beide meisjes bij de schouders neemt) Vader en moeder van zes meisjes en zeven jongens ! Almaal uit dezelfde nest ! Mee 'n geboorteplekke op ulder voorhoofd !

(Scarlett, Marie-Jeanne en Wilfried lachen.)

ANNEKE : (verdrietig - kwaad) Trouwen is nie veur mee te lachen, Wilfried !

SCARLETT : (lachend) HIJ lacht er niet mee...

MARIE-JEANNE : (lachend) Al de die waar dat hij mee gevreeën heeft lachen er mee !

SCARLETT : Heel d'Heuvelpuurte hier !

MARIE-JEANNE : De helft van de stad !

WILFRIED : Is 't mijn schuld dat mijn vader van mij 'n manneke gemaakt hee ? Da'k zot loop van al de schone meisjes ! (Kust Scarlett op de wang.)

ANNEKE : (jaloers) Oooh !

(Wilfried kust Marie-Jeanne op de wang.)

ANNEKE : (luider dan voren) Ooooooh ! (Ze neemt Wilfried bij de arm en trekt hem over voorbij haar naar links.)

WILFRIED : (komisch verwonderd) Ei 't is nog vroeg da'k nie elders mag gaan ! 't Is nog maar twee dagen !

MARIE-JEANNE : (lachend) Wa gaat da zijn binnen twee weken ?!

ANNEKE : (steeds jaloers-kwaad) Als ge mee mij vrijt moede serieus zijn ! Dan meugde maar ene totten en dat is mij ! Hedde mij verstaan? Vlooienvanger ?

WILFRIED : (komisch, als een groot seigneur) Eela, eela, snotjonk ! 'n Beetje beleefder, hein ! Vlooienvanger, tegen nen eigenaar !

SCARLETT : (verwonderd) Eigenaar ?

MARIE-JEANNE : (lachend) Van de grootste plakluizen zeker ?

WILFRIED : (als boven over voorbij Anneke, tot de twee anderen) Eigenaar van ne spik-splinternieuwe velo ! (even wijfelend) Alee... spik-splinternieuw... (weer overtuigd) In ieder geval is 't een tweewielaffaire die kan rijën !

MARIE-JEANNE : (ongelovig) Waar zoude gij da geld gehaald hèn ?

SCARLETT : Al d'inwoners van d'Heuvelpuurte zijn arme werkmensen !

MARIE-JEANNE : Voor ne velo te kopen moede rijke zijn, zun !

WILFRIED : (steeds komisch als een groot seigneur, over naar rechts voorbij Scarlett en Marie-Jeanne) Wie zegt er ulder da'k hem gekocht heb ?

ANNEKE : (verschrikt) Wilfried ! Ge hebt hem toch nie gestolen ?!

WILFRIED : (komisch fier - beledigd) Eela, snottermastelle, wie peisde da'k ben dan ? 'k Heb diene velo gisterenavond eerlijk gewonnen mee te kaarten in de Blauwe Duive ! (entousiast) 'k Was in mijne goeië gisterenavond ! (beweging van iedere keer een kaart uit te komen) Troef ! Troef ! Troef ! (weer entousiast) Op 'n half uur was hij al zijn cens kwijt de vent ! (weer kaart uitkomen) Troef ! Troef ! Troef ! (doet zijn tegenspeler na) 'k Heb nog just mijne velo voor te verspelen. Is 't goed ? (weer kaart uitkomen) Troef ! Troef ! Troef ! (entousiast) En de velo veranderde van eigenaar ! (fier) Had 'k hem niet moeten tegenhouden, hij ging in zijn onderbroek naar huis !

ANNEKE : (over voorbij Scarlett en Marie-Jeanne, bij Wilfried. Angstig) Wilfried, ge zijt toch zeker dade hem niet gestolen hebt, hé ?

WILFRIED : Ei, potverdju ! (weer licht beledigd) Zeg prulieffer, ge vrijt mee gene slekkenstekker, zun !

MARIE-JEANNE : Ge zijt toch in alle geval voor geen haar te betrouwen !

WILFRIED : (als boven) Ei potverdju ! (gaat in fond bij Dulle, neemt deze bij de kraag en brengt hem naar voren links) Dulle ! Heb 'k ik gisterenavond in uw café gene velo gewonnen ?

DULLE : (spreekt met sisklank) Ja Wilfried ! Maar dat is daarvoor geen rede voor de stukken dingen van mijn lijf te trekken, zun !

WILFRIED : (Draait Dulle om, geeft hem met de voet op diens achterwerk een duw zodat hij weer op z'n vorige plaats komt.)

SCARLETT : 'k Zou hem toch in alle geval eerst ne keer moeten zien, zun !

WILFRIED : (nu werkelijk kwaad) Ei potverdju, potverdju !! 'k Ga er subiet omme zie ! (kwaad tot drietal) g'Hebt toch al van z'n leven ne velo gezien ? Drij blaaspijpen ?

(het drietal knikt.)

WILFRIED : Awel, doet ulder tsiepkesusugen open ! (af voorplan links)

ANNEKE : (over voorbij Marie-Jeanne en Scarlett, Wilfried achterna roepend) Niet te lange Wilfried. 'k Moe gaan werken !

SCARLETT : 't Zal toch nog waar zijn geloof 'k !

(De drie meisjes spreken verder onder mekaar in stilte en gaan een weinig naar rechts. Frid en Trute op van voorplan rechts.

Frid is een oud mannetje, met een nijdig krakende stem. Hij kan liegen dat men het voelt en heeft daarom ook de bijnaam van Frid de leugenirre. Trute, z'n dochter, is een komisch postuur. Ze heeft een oude manshoed op het hoofd en mankeert een paar tanden, waarvan haar bijnaam Trute scharentand.

Frid komt eerst op van voorplan rechts, gevolgd door Trute, met tussen hen in een zware vuilnisbak. Ze dragen hem naar schut links bij de andere vuilnisemmers. Terwijl ze naar links gaan:)

FRID : (die het lastig heeft om te dragen) Miljarde ! Hoeveel poutrels zitten er wel in diene vuilbak dan ?

TRUTE : 't Zijn geen poutrels ! 't Zijn al zagelingen !

FRID : (blijft staan, zet vuilnisbak op de grond, verwonderd) Zagelingen ?

TRUTE : (zet ook vuilnisbak op grond) Ja ! Wa peisde wa zagelingen dade op den duur hebt als ge een oude peerdezaage hebt gelijk gij die hele dagen op ne weer zit !

FRID : Miljarde Trute ! Ge gaat toch nie zeggen dat 't al MIJNE afval is zeker ?

TRUTE : (neemt vuilnisbak weer op) Alee vooruit ! g'Hebt chance dade mijn vader zijt of ge laagt ook in de vuilbak !

FRID : (Heeft ondertussen met tegenzin ook vuilnisbak opgenomen en terwijl hij met deze naar schut links gaat) Voila ! 't Is al respect dat ze hèn ! Ze zou haar vader in de vuilbak petateren !

TRUTE : Ja, heel zeker, 't zou spijtig zijn voor diene schone afval ! (Ze zijn aan schut gekomen waar ze de vuilnisbak plaatsen.)

WILFRIED : (Op van voorplan links met een fiets 1900. Komt er mee naar het midden. Hij is voor de fiets, kant van publiek. Terwijl hij opkomt, fier :) Voilà, prutsieffers ! Hier is mijn pedaalma-chiene !

(Bij het zien van de fiets, slaken allen bewonderende kreten en uitroepen. Ze komen rond Wilfried staan.

Stand van links naar rechts : Frid, Trute, Alma, achter de fiets Dulle, voor de fiets Wilfried. Dan rechts achter de fiets Pek, Anneke, Scarlett en Marie-Jeanne.)

PEK : (Het is een stotteraar. Hij is gekleed als beenhouwer. In bewondering) Janverdeke ! 't Is percies ne velo !

DULLE : 't Is ne velo, Pek !

PEK : (slaat handen in mekaar alsof hij de koning ziet) Janverdeke ! Ne velo ! (tot Wilfried) En kan hij rijën ?

WILFRIED : (droog spottend) Nee Pek ! 't Is ene voor te voet mee te gaan.

PEK : Ah ! 't Is ne voetvelo !

FRID : Miljarde ! Hedde lang moeten zoeken voor hem te vinden ? (beweging van stelen)

TRUTE : (lachend) HIJ niet ! De eigenaar ! 'k Durf wedde dat diene mens nog altijd loopt te zoeken achter zijn velo !

WILFRIED : (beledigd) 'k Heb hem eerlijk gewonnen, zun, Trute scharentand !

TRUTE : (spottend) Eerlijk gewonnen ? Mee eerlijk te zeuren zeker ?

WILFRIED : (steeds beledigd, tot Dulle) Dulle heb ik gisterenavond gezeurd ?

DULLE : (overtuigd) Nee !! (minder overtuigd) Alee, toch zovele nie of anders.

WILFRIED : (triomfantelijk tot Trute) Ah ! Wa peisde er van ?

ANNEKE : Wa gade nu met diene velo doen, Wilfried ?

TRUTE : (lachend) Hij kan er mee gaan rijën, inplaatse van mee te vrijën !

(Allen lachen uitgenomen Anneke die beschaamd kijkt.)

FRID : Miljarde !! Hij zal tons moeten zien dat hij geen platte tube heeft !

PEK : Hij vrijt te voete !

WILFRIED : (nijdig tot Pek) Neen ! 'k Vrije gelijk gij ! (Pek nadoende) Al-al-al-alle twee minuten ne lepel !

PEK : (beledigd) Ne lepel ?

DULLE : Pek vrijt gelijk in zijn vleeswinkel als ge een biefstuk vraagt: 'n schelle vet en de reste allemaal zemels !

PEK : (als boven) Houdt u maar liggen, zun siesselo !

ALMA : Waarveure worde gene coureur, Wilfried ?

WILFRIED : (even verwonderd) Ne coureur ?

ALMA : Bij ja ! Ge hebt nu toch al ne velo. Ge hoort tegenwoordig toch zoveel over velokoersen spreken.

TRUTE : (spottend) 't Zou te lastig zijn ! Hij zou zijn been moeten opheffen veur op zijne velo te springen !

ALMA : Da moet toch zo moeilijk nie zijn ? Al wa dat ze moeten doen is rijën.

PEK : Ge moet toch den eerste zijn, Alma ?

ALMA : Awel en tons ? Als g'uwe eerste wilt zijn, moet ge juist toch maar rapper rijën dan d'ander ! 't Is al !

FRID : En weet ge wat ook ? Er is, miljarde, veel geld mee te verdienen, zun !

WILFRIED : (weer verwonderd) Mee velo te rijën ?

FRID : (bij Wilfried komend) Vaneige, miljarde ! 'k Heb er in mijnen tijd veel wienuzen mee gewonnen, zulle !

PEK : (verwonderd) Hedde gij coureur geweest, Frid ?

TRUTE : Ge moet hem nie geloven, zun ! Hij staat weer te liegen ! De leugenirre!

FRID : (nijdig tot Trute) Wa weete gij da, snotjonk ! Ge waart nog op de wereld niet ! (tot allen) 'k Geloof zelfs nie dat de velo al uitgevonden was !

PEK : Op wat hedde tons gereeën, Frid ?

TRUTE : Op zijn tonge ! 't Is daarmee dat z'hem sedertdien Frid de leugenirre geheten hèn !

FRID : (wrevelig) Bij nee, miljarde ! 'k Wil zeggen (op fiets wijzend) 't Was zo gene velo... alee, 't waren andere wielen.

DULLE : Vierkantige zeker.

FRID : (terugkaatsend) Nee ! 't Waren oliekoeken, gelijk uw hoofd ! Maar ze maakten zoveel lawijt niet ! (nijdig tot allen) Hedde nooit nie horen spreken van "Frid de rappe" ?

PEK : (nadenkend) Nee... Op de foor van Frid de slappe...

FRID : "Frid de rappe" ! Dat was ik ! En weete waarvoor dat ze Frid de rappe tegen mij zegden ?

PEK : Omdat ge altijd uwe laatste waart zeker.

FRID : Neen teutelirre ! Omda'k overal mijnen eerste was ! Frid de kampioen zegden z'ook tegen mij ! Oh mens, z'hèn zovele tegen mij gezegd ! 'k Was zodanig rap dat ze mij niet zagen passeren !

'k Was sewijle al lang toegekomen aan den arrivee en ze hadden mij nog niet gezien ! Er was geen ene coureur die nog wilde rij-
ën met mij ! 'k Ben er moeten voor uitscheien !

DULLE : Waarvoor ?

FRID : Wat avanse da'k nog een koers ging rijën ? 'k Was altijd alleen.

ZANG (Buffalo Bill uit Annie get your gun)

(Tijdens het laatste refrein zetten ze Frid op de fiets, heffen de fiets op zodat Frid ter plaatse kan rijden en iemand geeft hem verslenste bloemen uit een vuilnisemmer.)

Refrein I

ALLEN: Wie was de leider van het sportseizoen ?
Wie kost in 't rijën nie veel beter doen ?
Wie was in 't sprinten altijd zijnen eerste ? Tsoem !

FRID : Wie ?

ALLEN: Onze kampioen !

Refrein II

ALLEN: Wie droeg de gele trui met veel fatsoen ?
Wie kreeg de bloemen en wie kreeg de poen ?
Wie was den held en zagd'op ieder feest ? Tsoem !

FRID : Wie ?

ALLEN: Onze kampioen !

Couplet

FRID : Zagd'al ooit gelijk ik ne kampioen ?

ALLEN: Wel bij neen' ik !

FRID : Die zelfs nooit geen ene koers ne meer moest doen.

ALLEN: Wel bij neen' ik !

FRID : Die kost rijën lijk 'n weekluis in ne schoen.

ALLEN: Wel bij neen' ik !

FRID : Zagd'al ooit zo ferme braaiën ? (slooft broekspijp op)

ALLEN: Neen' ik !

FRID : 't Zijn ouwe taaïën ! Da zijn de braaië van ne koerskampioen !

Refrein III

ALLEN: Wie was de leider van het sportseizoen ?
 Wie kost in 't rijën nie veel beter doen ?
 Wie was in 't sprinten altijd zijnen eerste ? Tsoem !

DULLE: Mie katoen ?

FRID : Nee ! 't Was Frid de kampioen !

ALLEN: Laat hem maar rijën mee fatsoen.
 Op ne velo geeft hij katoen !
 Hop en vooruit en leve onze grote kampioen !

(Na de zang helpen ze Frid terug van de fiets, de bloemen worden terug gelegd en Frid, Pek, Dulle, Scarlett en Marie-Jeanne gaan lachend in de fond in stilte verder praten. Frid vertelt zogezegd over z'n exploten. Vooraan van links naar rechts : Trute, Alma, Wilfried met de fiets en Anneke.)

WILFRIED : Zeg, in de fond is dat nog zo geen slecht gedacht, zun !
 Al wat ge moet kunnen voor coureur te worden is toch maar velo rijën ? (hij denkt na)

ANNEKE : (ongeduldig) Schatje, nu wordt het tijd, wee-je. 'k Moe voort gaan.

WILFRIED : (wrevelig, uit de hoogte) Wilde mij gerust laten ? Ziede niet da'k bezig ben mee zaken te doen ? (terug nadenkend)...Ge moet geen studies doen... ge moet gene stiel kunnen... Als ge het wel ingaat moet ge zelfs niets kunnen.

TRUTE : (over voorbij Alma, bij Wilfried) Als ge twee benen hebt voor te steken [trappen] en 'n gat voor op de zaal te zitten kunde coureur worden !

ANNEKE : (aandringend) Luistert ne keer schatje. Kunde binnen 'n half uurke in 't park niet komen ? Mijn madam doet haar dagelijkse morgenwandeling in 't park. Maar de gouvernante is ziek en ik moet meegaan.

WILFRIED : (opschietend) Potverdju ! Als 'k gene kampioen word zal 't uw schuld zijn, zun ! Ge ligt nu toch aan ne coureur niet te zeveren over 't park !

TRUTE : Waarvoor niet ? Ge kunt misschien in 't park ne keer gaan proberen of dat 't gaat !

WILFRIED : (verwonderd) Ah... Ge moet het eerst proberen ? Ge kunt zo gene coureur worden ?

TRUTE : 'k Neem aan dat ge er nie veel verstand moet voor hèn, maar ge moet toch altijd eerst ne keer proberen of dade'r niet TE stom voor zijt !

ALMA : Weete wa ? Pakt mij mee. 'k Moe ook juist naar 't park gaan voor gras te trekken voor mijn konijnen. Zet mij op uw buize ! (ze lacht met haar eigen mopje)

WILFRIED : Zeg Alma, mijn buize is geen open calèche, zun ! (dan effen tot Anneke) Alee, 't is goed ! 'k Zal nog zien !

ANNEKE : (verheugd) Oh ja. Tot strakskes dan misschien hé, schatje. (vlug af voorplan rechts.)

2de toneel

De vorigen min Anneke.

ALMA : (over voorbij Trute en Wilfried, Anneke achterna roepend)
Doe goed uw ogen open. Als hij zo rap rijdt of Frid de leugennirre gade hem ook niet zien passeren !

TRUTE : (een weinig verlegen) Euh Wilfried... is uw vader thuis ?

WILFRIED : Bij neen hij. Weete gij dat niet ? Mijn vader is aan 't werken.

ALMA : (perplex) Werken ? Wilfried, dat is nie goed zun als ge zo ne mens van 's morgensvroeg doet verschieten !

TRUTE : (verwonderd) Werken, sedert wanneer ?

WILFRIED : Oh, 't is al lange, zun ! Hij is eergisteren begost !

ALMA : (komisch opgelucht) Ach, ge pakt ne steen van mijn herte !
Als hij twee dagen aan 't werken is moogde overtuigd zijn dat hij vandaag zal buiten vliegen ! Hij heeft het nog nooit niet langer uitg'houden dan drie dagen !

(Wilfried heeft zich ondertussen van het gesprek niet veel aangetrokken en staat z'n fiets te bezien in détail. Trute gaat over voorbij Wilfried, bij Alma. Mon verdedigend)

TRUTE : 't Is zijn schuld niet ! Mon heeft geen chance !

ALMA : (spottend) Neen ! Zijn hoofd had ook 'n gat moeten geweest hèn, hij had hem tons vanonder en vanboven kunnen zetten !

TRUTE : (die zich begint kwaad te maken) Mon is brave, zun ! Konijnenwif !

ALMA : 'k Weet het ! Ze zeggen dat allemaal van de die die liever lui zijn dan moe ! g'Hebt maar naar zijne neus te kijken ! De vijge

valt niet ver van 't paard !

TRUTE : (nu kwaad) Mon zou geen vlieg kwaad doen ! Hij is niet gelijk
gij ! Gij stroopt ze het vel af !

ALMA : Van de vliegen ?

TRUTE : Nee, van de konijnen ! Beestenbeul !

ALMA : Konijnen verkopen is mijn brood !

TRUTE : 't Is nie moeilijk van uw brood te verdienen mee nen andere man
zijn vel af te stropen ! (geeft Alma een duw)

ALMA : (nu kalmer, sussend) Zeg Trute scharentand, 'k heb geen goeste
van op mijn nuchter maage oliekoeken uit te delen, zun ! We
weten het wel dade 'n boontje hebt voor Mon.

TRUTE : (wil antwoorden, bedenkt zich en zegt dan ingehouden nijdig)
Och foert! Als 'k u met mijn achterste bekijk vind ik u schoon-
der ! (en ze draait zich naar Wilfried. Tot deze:) Awel coureur ?
Hoeveel eerste prijzen hedde al gewonnen ?

WILFRIED : (die ondertussen gehurkt zat, met zijn onderzoek ophoudend
en rechtstaand) 'k Ben bezig mee kijken hoe dat spel ineem zit !
Zeg, da moet ook nog gene uil geweest hèn die dat uitgevonden
hee ?!

TRUTE : 't Is in alle geval ene die NIE gere te voet gaat.

WILFRIED : 'k Heb daar zo staan peizen... als 'k coureur word zal 'k
zeker in den onkost moeten komen voor mij in ne speciale tenue
te steken ?

TRUTE : Zeg Kaseiënkop ! Ge moet toch in 't water springen voor te leren
zwellen !

WILFRIED : Ja, maar ge kunt toch in uwen blote nie leren zwemmen ?

TRUTE : Alee vooruit ! Springt op uwe velo en ga probeert ne keer in
't park ! Maar past op, bellen als ge nen boom ziet, dat hij uit
de weg kan gaan !

WILFRIED : (beteuterd) Ja Trute... maar er is maar EEN mogelijkheid :
'k heb nog nooit op gene velo gezeten.

TRUTE : (lachend) Potverdeke ! Gij zijt gelijk die koe die in den the-
ater wilde gaan zingen !

WILFRIED : (nog steeds beteuterd) z'Had geen stemme zeker ?

TRUTE : Nee ! Ze kost nie binnen, ze was te dikke ! (roepend naar fond)
Alee vooruit mannen ! Komt hier ne keer 'n handje toesteken !
Onze coureur ga hem gaan entraineren !

(Allen komen naar voren rond Wilfried. Stand van links naar rechts: Frid, Pek achter de fiets, Wilfried voor de fiets, Dulle rechts achter de fiets, Trute en Alma. Scarlett en Marie-Jeanne achter allen.)

FRID : (terwijl hij naar voren links komt) Miljarde ! Gade gaan rijën, Wilfried ?

WILFRIED : (beteuterd) 'k Zou toch ne keer willen proberen, Frid.

PEK : Uw broek opsluven [oprollen], dade nie indraaidt !
(Wilfried rolt zijn broekspijpen op)

DULLE : Past op ! Nie te ziere rijën [te rap] dade voor den donker thuis zigt !

TRUTE : (lachend) Als ge in Brussel zit, schrijft ons 'n kaartje. Alee vooruit !

ZANG
---- (Buffalo Bill uit Annie get your gun)

(Tijdens de zang helpen ze Wilfried op de fiets, hetgeen niet zonder moeilijkheden gaat. Bij het einde rijdt Wilfried zig-zag af fond rechts. De anderen gaan zingend hem achterna zien.)

ALLEN: Wie is de leider van het sportseizoen ?
Wie kan in 't rijën nie veel beter doen.
Wie is in 't sprinten altijd zinnen eerste ? Tsoem !

WILFRIED : Zit ik er op ?

FRID: Ja ! En nu maar aan kop !

ALLEN : Laat hem maar rijën mee fatsoen !
Op ne velo geeft hij katoen !
Hop en vooruit en leve onze grote kampioen !

(Na zang lopen Scarlett en Marie-Jeanne Wilfried achterna.)

3de toneel

De vorigen min Wilfried, Scarlett en Marie-Jeanne.

(De anderen komen lachend weer naar voren. Van links naar rechts: Frid, Pek, Dulle, Trute en Alma.)

PEK : Janverdeke ! Als Wilfried 't geluk hee van cou...cou...cou...

DULLE : (hem helpend) Coureur.